

L'habitatge del l'arquitecte eivissenc Josep Torres és una mostra del vessant més humanístic de l'arquitectura, en el sentit que va créixer segons les necessitats de la vida del seu ocupant. Com un puzzle, la casa va anar prenent espai al terreny per adaptar-se a una estructura de vida familiar.

Un mur transversal de color groc sorgeix sobtadament del paisatge de pins. Els paraments de vidre són una constant a tota la casa. Fins i tot s'han construït patis interiors que conserven l'esperit rural de l'antiga edificació de la qual parteix la casa.

Un finestral interior envolta la vella olivera i limita amb la paret de l'antiga pallissa.

El finestral de la foto encarcia una vella olivera i limita amb l'antiga paret de pedra. A l'ampic, s'hi han col·locat uns prestatges que segueixen el pentagrama del pati i fan de biblioteca.

L'INTERIOR D'UN ARQUITECTE

L'antiga pallissa de pedra rep un tractament de total respecte arquitectònic. La nova casa s'erigeix al seu voltant introduint amb valentia murs ressaltats per colors vius i atractius. Les nombroses entrades i sortides de les arestes i les trobades de cobertes i teçanes manifesten un complet domini del volum arquitectònic.

L'edificació ha crescut al voltant d'una antiga pallissa -mòdul bàsic de la casa elvissenca pagesa- que l'arquitecte va heretar del seu avi. S'hi va instal·lar i li va afegir un mòdul pensat per a una sola persona, organitzant-la com un habitatge de solter. A mesura que la seva vida anava canviant i s'hi introduïen noves persones, la casa anava creixent: una mica quan es va casar, una mica més quan va néixer el primer fill, i l'ampliació més o menys definitiva en arribar el segon. Per això, tal com es veu en el plànol, els habitacles més antics han quedat integrats dins l'edificació com a mòduls de pas que enllacen l'antiga obra amb la nova. Si hi ha un element diferenciador entre les parts antigues i les noves, a més a més de les pedres mateixes, és la llum natural gairebé imperceptible a les zones més antigues i, en canvi, la protagonista principal als nous nuclis. Tota l'edificació disposa d'obertures al jardí que l'envolta, de manera que la llum

El vidre i la pedra són els materials que protagonitzen l'escena en l'office. A través de la finestra, i mitjançant un espai exterior de pati, es veu una part de l'antiga pallissa probablement destinada al bestiar i avui utilitzada com a magatzem. La cuina es troba a l'espai immediat després de la porta de l'accés principal. Les portes són inexistentes, i unes columnes d'obra marquen el pas cap a l'interior.

L'absència gairebé total d'envans interiors fa que sigui el mateix ocupant decideix el perquè de cada racó, segons la llum i la temperatura de l'exterior.

La cuina està pensada des del punt de vista rural, ja que és un espai per a fer-hi vida a més a més de cuinar-hi. Connecta amb l'exterior per tres angles.

Damunt del dormitori principal i mitjançant una escala rodona que surt del pati de l'olivera, s'hi han construït unes golfes on està previst fer-hi un estudi. Al mig de la paret, per tal d'obrir l'espai al paisatge hi ha un finestral rodat. Les portes són absents a tota la casa excepte als dormitoris i els banys. Són les obertures en els murs lex que marquen el pas d'un espai a l'altre.

natural entra amb generositat a qualsevol estança, i cadascuna disposa d'una connexió directa amb el paisatge. Fins i tot hi ha dos espais interiors amb lliure entrada de llum zenital, un hivernacle intermedi al voltant d'una vella olivera i un pati amb el terra cobert de pedra blanca.

Tot el projecte té un caràcter ideològic de grans espais per a moure's, sense concretar en cap moment per a què serveix cadascun i servint tots per a tot,

La cuina s'ha resolt amb materials aseptics propis d'aquests espais. L'acer inoxidable és el material per excel·lència, amb taulers de granit negre

intens i portes de DM xapades amb poliiminat blau oceà. Els agafadors, considerablement allargats, responen al tipus de cuines alemanyes.

segons la fresca de l'estiu i la fredor de l'hivern. D'aquesta manera totes les zones es converteixen en polivalents, i tant es pot fer servir el mateix espai com a sala, com a estudi o com a menjador, depenent tan sols de la situació d'un mobiliari gairebé inexistent més enllà d'una estricta funcionalitat. Els espais més definits són els dormitoris.

L'accés a la casa es fa mitjançant una porta oberta en un mur de situació transversal respecte a les formes del terreny. S'ha pintat de color groc viu, de manera que apareix sobtadament entre el paisatge d'arbres i davant del visitant. Un cop a

l'interior, cap a l'esquerra, s'accedeix a un gran espai on hi ha la cuina i dues zones de menjador amb accés al jardí. Tot l'espai està envoltat de vidrieres, de manera que la llum natural es torna a erigir en absoluta protagonista. Des dels finestrals es veu un dels vells habitatges, probablement destinat antigament al bestiar i actualment reservat a magatzem. Davant de la cuina, tot seguint en línia recta, s'arriba a l'antiga pallissa que ara fa de zona de pas cap als dormitoris dels nens per una banda i cap al dormitori principal cap a l'altra. Entre la pallissa i el dormitori s'ha creat un vestíbul al voltant del pati rectangular cobert amb vidre i al mig del qual hi ha l'olivera. Seguint el perímetre del tancament del pati i servint d'ampit per l'estructura de vidre, s'hi ha dissenyat una doble prestatgeria.

El dormitori principal està tractat com una *suite* independent, amb bany i vestidor. El bany és ampli i lluminós, i rep un tractament de sala per al plaer.

Una porta corredissa separa el dormitori del vestidor i el bany. El rentamans d'acer inoxidable està encastat en un taulell de vidre que travessa en sentit horitzontal un mirall que cobreix tota la paret. La banyera està envoltada de finestres des dels quals es veu el jardí.

El dormitori principal està concebut com un sol mòdul, ampli i confortable, amb el seu bany i el vestidor annexos. Una de les parets, la de la banyera, es de vidre, de manera que un cop més la llum torna a penetrar sense complexos i crea la sensació constant de ser en una casa transparent. La dutxa està situada enfront de la banyera, i separada del espai per un mur mitger. Els rentamans estan encastats en un taulell de vidre, i per la part de baix la paret s'ha revestit amb un mirall continu. Davant del llit hi ha un desnivell d'obra que fa les funcions de moble relleix formant part de la mateixa estructura. Al damunt del dormitori hi ha un es golfes, on està previst fer-hi un estudi, a les quals s'arriba per una escala rodona situada al vestibul del pati de l'olivera. Una finestra rodona de grans dimensions ocupa gairebé la totalitat d'una de les parets.

El jardí segueix l'estructura purista de la resta de la casa i està dissenyat també segons les necessitats familiars: una zona amb tanques per als més petits, i un espai per a la piscina amb bancades esglaonades. Darrere hi ha les dutxes i els vestidors, amagats per un mur també transversal que indica el límit de l'edificació. ■

Un entramat de columnes i bigues de ferro fa de porxos del jardí. La piscina està situada en un racó arrezerat, protegida per un mur de pedra i limitada per dos graons que formen un sol volum.